

отварятъ извънредно, и ги затварятъ, знакъ безсрамливъ: трѣба да отбѣгваме тѣя недостатѣци.

Прости-тѣ хора глѣдатъ на самъ на тамъ, безъ да ся запрайтъ. Мѣдрость-тѣ и добронравіе-то не допушатъ това.

Колко голѣмъ скѣрбъ и да имаме, трѣба да ся не показваме безсилни; защо-то съ това ся правимъ недостатѣци за христіянство-то.

Правило-то кое-то трѣба да вардимъ заради очитѣ, е да ги дръжимъ доволно отворени, колко-то да распознаваме нѣща та, да не ги втрещвами само къмъ едного, да не мигаме чевръсто и да ся не уъртаме на самъ на тамъ. Единъ христіянскъ трѣба много да внимава въ поглѣди-тѣ си, защо-то, безсрамливия-тѣ поглѣдъ показва сърдце безсрамливо.

Много злонавно е да глѣдаме на рамена-та си, да ся затваряме едно-то око, да си обрщаме очитѣ на сѣка страна. Противно е на христіянство-то, на благонаравіе-то, на добро-то отхраваніе, да глѣдаме лоши нѣща.

Да ся кривимъ, да подражаваме кривоглѣди-тѣ хора, да си отваряме клепки-тѣ съ прѣсти, за да засмиваме други-тѣ, е погрѣшка коя-то трѣба да отбѣгваме. Противно е на правала-та на благонаравіе-то, да си отваряме очитѣ самоволно, и да ги втрещваме върху почтеник хора.

VIII.

ЗА НОСЪ-ТЪ.

Една несносна вечистота е да си туряме прѣсти-тѣ въ носъ-тѣ и да го пицваме често. Отъ това ся раждатъ мръсотии, отъ кои-то страдаме. Дѣца-та много падатъ въ тая по-